

Martina Štěpánková: Sv. Anežka a počátky křižovníků v Čechách, magisterská práce, počítačový otisk, 66 stran, Praha 2006

Posudek vedoucího vypracoval: Doc. ThDr. Jan B. Lášek

Předložená práce je zdařilým kompilátem z dostupné (a hojné) literatury. Má celkem pět kapitol, které látku podávají chronologickým způsobem. Nejprve je představen františkánský řád (str. 4-15), jeho význam pro obnovu církve v Evropě a je krátce zmíněn příchod prvních františkánů na naše území. V kapitole druhé je pojednáno o sv. Anežce, o její rodině a vychování. Autorka se snaží vždy konfrontovat s různými názory, jak jsou prezentovány u jednotlivých autorů (str. 16-22) – např. spor o dataci Anežčina narození. Celkem věcně kandidátka líčí sňatkovou politiku, která byla tehdy důležitým faktorem evropské politiky. Zde se opět snaží o harmonizaci výkladů, jak jsou podány u jednotlivých církevních historiků.

Citlivě, ale bez zbytečných emocí, je popsán Anežčin vztah k Františkovým ideálům, její osobní zaujatost ideálem chudoby. Vystihla také dobře rozpor mezi řeholí a službou bližním, kterou Anežka chtěla vykonávat (třetí kapitola, str. 23-34).

To byl také důvod, proč byla iniciátorkou nového společenství, které nebylo vázáno tak přísnými sliby. Křižovníkům s červenou hvězdou (jak se nový řád později nazýval) věnuje ostatně celou čtvrtou kapitolu (str. 35-49).

Poslední část předložené rozpravy se pak zabývá známým Anežčiným zápasem o získání přijatelné řehole (str. 49-61).

Závěr sumarizuje známá fakta. Snad by bylo vhodné Anežku ještě více zařadit do celkových obrodných církevních snah českého středověku.

Žádné chyby jsem v práci nenašel. Autorka ji se mnou pilně konzultovala a užila skutečně všechny významné práce (Vyskočil, Novotný, Beran, Polc, Joachimová-Votočková). Užívá internetové stránky i hlavní edice pramenů (Františkánské prameny, překlad Legendy Candor lucis aeterne od Z. Kalisty). Možná by bylo možno uvítat rozsáhlejší citace z pramenů. Protože se však nejedná o práci z historie, ale z církevních dějin (s důrazem na duchovní proudy), je aplikovaný způsob podání přiměřený.

Závěr: Protože práce byla v průběhu pečlivě konzultována, nemám žádné podstatné výhrady. **Doporučuji ji k přijetí jako magisterskou práci.** Hodnocení ponechávám na oponentovi a komisi, domnívám se však, že by mělo být vyšší (1-2), neboť je třeba ocenit též píli a zaujatost, s jakou kandidátka ke svému tématu přistupovala. Po stránce formální mohu jen konstatovat, že poznámkový aparát je vypracován řádně, práce má anglické resumé i abecední seznam literatury.

V Praze, dne 31. srpna 1006